

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

SEPT

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

Какви партнери такав и договор Преговори у Влади и Министарству

На састанку релевантних синдиката у просвети: СрпС, СОС, УСПРС и „Независност“ са председником Владе др Мирком Цветковићем и министром просвете и науке проф. др Жарком Обрадовићем у одржаном 19. јула у Влади Републике Србије, узимајући у обзир раније и предстојећи договор са ММФ-ом и реалне економске параметре, а првенствено прилив средстава у буџет РС (који је у другом кварталу знатно неповољнији него у првом), договорена је динамика исплата заосталих обавеза уговорених Протоколом од 4. фебруара и Споразумом од 1. априла. Исплата ће уследити непосредно после ребаланса буџета који се очекује у септембру ове године, а по следећој динамици:

- Исплата заосталих отпремнина приликом одласка у пензију за просветарске пензионере из Војводине до краја септембра 2011. године;
- Исплата јубиларних награда за 2009. и 2010. годину је померен, такође због ребаланса буџета, за крај септембра 2011. године. Исплата јубиларних награда за 2011. годину биће извршена да краја календарске године ;
- Повећање плата које је предвиђено у октобру биће у износу процента шестомесечне инфлације и $\frac{1}{2}$ БДП из претходне године .

Такође је договорено да се приликом утврђивања буџета за за следећу годину предвиди финасирање ових обавеза, као и свих других обавеза утврђених у ПКУ за запослене у образовању, а нарочито да се дефинише питање отпремнина за војвођанске пензионисане раднике у просвети.

Састанку у Влади претходио је састанак радне групе у вези постизања коначног договора о усвајању измена и допуна ПКУ за основне и средње школе и домове ученика. Том састанку били су присутни представници Министарства просвете и науке и представници сва четири синдиката. На поменутом састанку разматран је и усвојен пречишћен текст предлога ПКУ практично неизмењен и после примедби министарстава финасија и рада. У овом Уговору, који је неспорно у интересу запослених, је побољшан институт преузимања запослених који су остали без норме часова, уведен је прековремени рад до 5 радних дана месечно (до сада се није уопште плаћао), прецизније су уређени критеријуми приликом бодовања радника за чијим радом делимично или у целости престаје потреба, као и низ других побољшања и прецизније уређене неке досадашње одредбе.

Посебно је значајно што је за запослене поново омогућен преконормни рад и поново утврђена обавеза послодавца да плаћа преконормни рад, који може износити до 6 часова недељно односно до 30% норме наставника. Стога чуди (можда и не) да су се на самом почетку састанка сви синдикати осим НСПРВ и

Синдиката образовања Србије, изјаснили да неће да потпишу ПКУ, наводећи између да нису прихваћени сви захтеви као што је: **100%** боловање за труднице и за остале запослене, одредбе о неуношењу кршења Устава РС и међународних конвенција у ПКУ, неприхватање послодавца да исплати запосленом јубиларне награде сваких **5** година (закључно са **40** година стажа осигурања) и сл. Тек након захтева ген. секретара НСРРВ и СрпС проф Хаџи Здравка М. Ковача да изузме своје мишљење о таквом поступку и након што је Ковач затражио да се записнички сви синдикалци изјасне ко је тај ко не жели да се поново након две године преко нормни рад плаћа и пристанка представника министарства да повуче нови чл. **55**. ПКУ (остаје решење из још увек важећег ПКУ о **12%** за председнике синдикалних организација потписника ПКУ) договорено је да се такав предлог упути Влади на давање сагласности за потписивање Уговора. Сада само остаје да се Влада изјасни последњој верзији ПКУ и да се потом види ко жели, а ко уствари не жели да се ПКУ потпише. Што се тиче одредби о вишковима оне се неће примењивати у току утврђивања овогодишње Листе за преузимање јер су школе већ поодмакле у том послу, а неке су тај посао и окончале.

Нажалост, опет морамо констатовати жалосну истину да „штрајкачи“ нису извукли никакву поуку из предходног бесмисленог штрајка који није донео ништа позитивно ни штрајкачима, а ни запосленима, већ је, шта више, смањило готово сва права из Протокола од **4. фебруара**, а децу и родитеље и оне који су желели да нормално раде изложио беспотребном малтретирању. Они опет, у њима знаном маниру, тај свој пораз опет проглашавају победом, а оне који су били рационални и знали „засвирати и за појас заденути“ за издајнике. Ипак, не пада им на памет нити више и ни не помињу свој крунски захтев о повишицама од **25%**, а не пада им на памет ни да потпишу ПКУ иако је то био један од кључних штрајкачких захтева у току наставка штрајка од **7. фебруара до 1. априла**. Очигледно је да се тактика забуњивача која годинама користе не мења - учествују у преговорима са максималистичким захтевима (за које и сами знају да не могу испунити), а када се исти, очекивано, не прихвате од стране министарства и Владе, одбијају да било шта потпишу, пусте да то уради неки други синдикат(и) (који има(ју) одговорнији однос према својим члановима и другим запосленима), јер ће се то, наравно, односити и на њихове чланове и одмах после тога потписнике нападну као издајнике интереса чланова синдиката и струке. Исто се, нажалост понавља и сада. Уосталом сачекајмо одговор из Владе па ће се видети „ко је вера, а ко невера“.

Београд, **20.07.2011**

проф Хаџи Здравко М. Ковач
ген. секретар НСРРВ и СрпС

